

שמחת החנוכה | הרב מרדכי אליהו זצ"ל

חנוכה בַּשְׂמֵחָה - וּבַבְּגָדִים נְאִים קָתַב הָרַב כִּף הַחַיִּים (אות ח') שְׁצָרְךָ לְהַדְלִיק נְרוֹת חנוכה וּלְבַרֵךְ בַּשְׂמֵחָה. וְגֹאֵן עֵזְוֵנו הֵבֵן אִישׁ חַי קָתַב בְּסִפְרוֹ עֶטְרַת תְּפָאֶרֶת (אות כ"ו): "בְּרֹאשׁ חֲדָשׁ וְחֲנוּכָה וּפְזוּרִים יֵשׁ יִתְרוֹן וּמַעֲלָה בְּבַחֲיַנַּת הַנְּשִׁים לְכֹן צְרִיכִים הֵם לְהַחֲלִיף בְּגָדֵיהֶם וְלֹא יִשְׁאַרוּ בְּבִגְדֵי חַל. גַּם אִשָּׁה שְׂיֵשׁ לָהּ תַּכְשִׁיטוֹן שֶׁל זָהָב תִּלְבָּשֶׁם בְּאֵלוֹ הַיָּמִים לְהוֹרוֹת עַל יִתְרוֹן שְׂיֵשׁ בְּאֵלוֹ הַיָּמִים בְּבַחֲיָנָה שְׁלֵהֶם לְמַעֲלָה".

רבי

לְכֹן, הַנְּשִׁים צְרִיכוֹת לְהַזְהֵר לְהִתְלַבֵּשׂ יִפָּה לְכַבּוֹד הַהַדְלָקָה כִּי הַדְלָקָה עוֹשֶׂה מַצּוּוֹה וְהַעֲקָרָה הוּא בְּזַמַּן הַהַדְלָקָה וְלְשִׁים תַּכְשִׁיטִים. וּבְכַלְל, גַּם גְּבָרִים יִזְהָרוּ בְּזָה לְהִתְלַבֵּשׂ כִּפִּי שְׁהֵם מְתַלְבְּשִׁים לְכַבּוֹד אוֹרְחֵים, מִי שְׁשָׁם כּוֹבֵעַ עַל הָרֹאשׁ כְּשֶׁבָּאִים אוֹרְחִים חֲשׁוּבִים לְבִיתוֹ וְכֹן אִם לּוֹבֵשׁ מַעֲילוֹ - יִשְׁיָם כּוֹבֵעַ.... וּבְזוֹדַי לֹא יִבְרַךְ עִם חֲלָצָה קְרוּעָה, סַגְּדִלִים וְכַדוּמָה, לְהַרְאוֹת כְּמָה הַמַּצּוּוֹה יִקְרָה וְחֻבְיָבָה לְנֹי!

רבי

מצות נר חנוכה מצווה חביבה היא עד מאוד, וצריך אדם להזהר בה כדי להודיע הנס ולהוסיף בשבח האל והודיה לו על הניסים שעשה לנו. אפילו אין לו מה יאכל אלא מן הצדקה שואל או מוכר כסתות ולקח שמן מן הצדקה ומדליק. (רמב"ם פ"ד הלכה י"ב). ■

רבי משה יעקב אשכנזי, אב"ד פראג

תיקון המידות | הרב עדיאל כהן

ענווה

אדם גדול, הוא אדם שמכיר את יד ה' בכל מה שסביבו. אדם כזה משיג את גודלו האמיתי של העולם והחיים שסביבו, את מלוא היקפם והצרכים הגדולים שלהם.

מול התבוננות כזו, אדם אמיתי מבין שהוא באמת רק "בורג קטן" במערכת השלימה שברא הקב"ה על מנת להיטיב. הוא שואל את עצמו: כמה באמת הוא רוצה לתת ולעשות טוב? כמה באמת הוא מבין כל מה שהולך סביבו? מתוך השאלות הללו, הוא משיג באמת את הענווה השלימה, שמבינה שכל כוחו מגיע בעצם אך ורק מאת הבורא ויברך.

אם כן, "ענווה מחוברת אל שלמות רוחנית" (ענווה, ד), כלומר הכרה בכל הנודל בעולם, והבנה שכשאני לעצמי - מה אני. ■

פינת הילדים | יוסי אלימלך

שַׁבַּת שְׁלוֹם יְלָדִים יִקְרִים!

בזמן שיעקב מתכוון להיפגש עם עשו אחיו הוא מעביר את משפחתו דרך נחל יבוק. הוא נשאר שם לבדו. רש"י כתב שהוא שכח שם פכים קטנים, לכן הוא חזר לקחתם. במדרש מסופר שבפך השמן הזה היו הרבה ניסים הוא היה מתמלא בכל פעם שנתרוקן. ובשמן הזה עתידים למשוך בו מלכים. ויש כאן רמז יפה על נס פך השמן שמצאו החשמונאים בבית המקדש.

בהמשך יעקב נאבק במלאך, חז"ל אומרים שהמלאך היה שרו של עשו. יעקב נאבק עימו עד עלות השחר, עד שניצחו. ואז הוא זוכה לברכה וגילה סוד שישנו את שמו לישראל שהברכות באו לו מאת ה'. יש כאן רמז למלחמה של יצר הטוב ביצר הרע, למרות הקושי לא לוותר עד שנוצח. כך שזוכה בעזרת השם לברכה והצלחה. ■

🔎 **חידודון:**

יש לנו אותו שם, שנינו מלכים הוא באדום ואני בישראל, מי אנו? פרק ל"ו.

👉 **את התשובות ניתן לשלוח עד יום שני למספר: 0524833248**

בפרס לחידודון זכתה: רונה לי אלימלך בכרטיסי פחית זכו: שילה יצחק לוי, יסכה חנה מלכה, אורן ממן
תודה לתורמים: עוזד מספרת מוזה על הפרס לחידודון ורפאל דהן, מכון 'עטרת סתם', על כרטיסי הברד לזוכים

רבקה אשכנזי, אב"ד פראג

שיעור נשים בכל יום ראשון

בכל יום ראשון מתקיים שיעור בהלכה על פי סדר קבוע בנושאים הבאים: שבת, תפילה, ברכות, כשרות הבית, איסור והיתר, טהרת המשפחה ועוד. וברבע שעה אחרונה של השיעור עוסקים בפרשת השבוע.

הנושא כעת: 'דיני תולעים במאכלים - חלק רביעי'

השיעור מתקיים בבית כנסת 'אוהל משה' (שכונת הורדים ליד המקוה), בשעה 20:30 עד 22:00.
לפרטים: 0506476200 - צוניה דגן

"עץ חיים היא למחדיקים בה ותומכיה מאושר"

העלון מוקדש לרפואתם ולזיווגם של:

- עמית מיימון בן אסתר • ארבבל בת סיגל • מאיר בן חנינה • אידה אזרן בת סולטנה**
- פנחס מיכאל בן חנה • פנינה והדס אלביליה • הוד יהודה בן אביבית**

רב

בס"ד טז' נסליו תשע"ז הדלקת נרות: 17:06 | יציאת שבת: 17:16 | יציאת שבת ור'17:49

גליון 163

עלון ירכתי צפון קרית מלך רב

פרשת וישלח

העלון השבועי של תושבי קריית שמונה והסביבה מטעם: כולל 'בית יהודה' - מוסדות 'מערת עדולם' ומיסודו של בני"כ 'אוהל משה'

מהלכות חנוכה (חלק שני): סדר התפילות בחנוכה / המרא דאתרא, רב העיר הרה"ג שלום לוי שליט"א

א. בשחרית: מתפללים כמו בכל יום, ואומרים: "על הניסים בעמידה, ואין אומרים תחנון, גומרים את ההלל, אומרים חצי קדיש, מוציאים ספר תורה וקוראים בו שלושה קוראים. לפני הוצאת ספר תורה, לבני ספרד - אין לומר "ברוך שמיה" (לבני אשכנז יש לאומרו). בעת פתיחת ההיכל יש הנוהגים לומר פסוקים מנביאים וכתובים המתחילים מ: "נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי".

רבי

ב. בכל יום מימי החנוכה: קוראים לשלושה קרואים בפרשת הקורבנות של הנשיאים בפרשת נשא (חומש במדבר פ"ז). כאשר ביום הראשון קורא הכהן עד "לפני המשכן" ולוי קורא "לחנוכת המזבח" וישראל קורא עד "עמינדב (לבני אשכנז סדר קריאה אחר כמובא בסידורים) ואומרים חצי קדיש, וגומרים תפילה כשאר הימים בלי "יענך" ובלי "תפילה לרוד" ואומר "מוזמר שיר חנוכת הבית" אחרי "הושיענו".

ג. ביום השני כשמתפלל כמו אתמול, וקוראים ג' עולים, כהן קורא מן "ביום השני" עד "מלאה קטורת", לוי קורא מ"פר אחד" עד "צוער" וישראל חוזר וקורא מ"ביום השני" עד סוף הקורבן וכן על זה הדרך בשאר הימים כמודפס בסידורים.

ד. וכן ביום השמיני מתפללים כמו שאר הימים, וקורין ג' עולים: כהן קורא מן

יכוח בדרך הפעולה / רב קהילת "אוהל משה", הרב איתמר לוי הי"ו

כולם שואלים, האם הענישה החמורה - בה נקטו שמעון ולוי - נכונה, או לא? אביא כאן את דבריו הנפלאים של הרש"ר הירש זצ"ל. נשים לב לשתיקתו של יעקב כתגובה למעשה שכם, ולעומתו תגובת האחים החריפה, ואח"כ הויכוח שמתערור בין יעקב לבניו על מה שעשו. יש כאן הדרכות מוסריות הנוגעות לכל הזמנים, כפי שיתבאר.

"בת לאה"

התורה מדגישה שדינה הייתה "בת לאה" ואין כוונתה לגנותה - ש'הייתה יצאנית כמו אימה' (וכפי שפירש רש"י). להפך, מסביר ר' יצחק אברבנאל שהייתה כמו לאה הצנועה שיעקב לא הכיר בה כשבא אליה. ולכן מודגש שיצאה לראות "בבנות הארץ" - לא התערבבה עם הבנים. והסיבה ליציאתה, לפי שלא היו בבית יעקב נערות אחרות שתלמד מהן איך להתלבש ולהתקטט, לכן הלכה ללמוד מבנות העיר. 'היא הייתה נערה צעירה וסקרנית' (רש"ר הירש).

התנהגות של שליט

ואז רואה אותה שכם. צריך להבין ששכם היה נשיא (אביו נתן לו לשלוט) רודן, כדוגמת שכיננו בעבר ובהווה. ולכן העיר נקראת על שמו. וכל האזרחים במקום היו תלתיים בו, כפי שאנחנו רואים אח"כ את הסכמתם, בכניעה גמורה, למול את עצמם. גם בהתנהגותו כלפי דינה הוא פועל באותה שיטה - הוא לוקח אותה מתאוות חושים, ואח"כ מתאהב בה באמת. ולכן אומר לאביו "קח לי" - האדון מדבר כמו שולטן, זה כאילו תלוי רק ברצונו, שהרי הוא בעל האחוזה, והיא רק נערה יהודיה זרה.

שתיקת יעקב

יעקב שומע ושותק. שתיקה שמגלה את כל המצב. יעקב היה ישיש, בן תשעים ושבע שנים. יעקב לא פונה אל חמור האבא לנסות לדבר ולסגור את העניין בדרך

0524643054 | 0545830196: תוכן ליהדות שותף: 0524643054

העלון מוקדש לע"נ יוסף שקלים בן טובה ז"ל

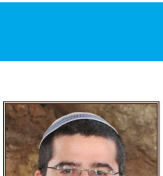
העלון מוקדש לע"נ מרים קופרמן בת מתילדה ז"ל

"ביום השמיני" עד "מלאה קטורת", לוי קורא מ"פר אחד" עד "פדהצור", ישראל חוזר וקורא מ"ביום השמיני" עד "כן עשה את המנורה" שבפרשת "בהעלותך".

ה. **בראש חודש טבת:** מתפללים כשאר הימים ומזכירים "יעלה ויבא" בעבודה, ו"על הניסים" בהודאה, וגומרים ההלל, קדיש תתקבל, ומוציאים שני ספרי תורה. בראשון קוראים שלושה עולים בפרשת ראש חודש ולא יאמר קדיש, ובספר שני קורא הרביעי בחנוכת הנשיאים מענין של יום, חצי קדיש, "אשרי" ו"בא לציון" ו"בית יעקב", שיר של יום ו"הושיענו" ומחזירים הספרים למקומם. חצי קדיש מוסף של ראש חודש, "על הניסים", קדיש תתקבל ו"ברכי נפשׁי" ו"מוזמר שיר חנוכת הבית", קדיש יאה שלמא, וגומרים התפילה כשאר הימים.

ו. **תפילות שבת והנוכה:** שבת חנוכה מתפללים כשאר שבתות ואומרים "על הניסים" בהודאה, וגומרים את ה"הלל" ואומרים קדיש "תתקבל" "אתה הראית" ו"ברוך שמיה". ומוציאים שני ספרי תורה, קוראים בראשון שבעה עולים בפרשת **המשכן בעמוד 3 <**

נעימה. הוא שותק, כי אין אוזן קשבת, שתיקתו מגלה שלא היה אפשרות להשיג פתרון בדרך הצדק. כאן הפתרון צריך להיות בדרך הכוח, ולשם כך צריך כוחות צעירים.

"בת יעקב"

האחים שומעים ותגובתם הראשונה: "זיתעצבו האנשים" - יש כאן רגש אישי, עצב על דבר שהלך לאיבוד. דינה אחותם, הטהורה והצנועה, איננה עוד, ואפילו אם יצילו אותה. אך תגובתם השניה: "ויחר להם מאוד, כי נבלה עשה בישראל" - יש כאן מעשה של שפלות מוסרית שזולזו בכבודה של בת יעקב. דבר כזה לא היו מעזים לעשות נגד אזרחית מקומית בעלת מעמד וזכויות. הדבר נעשה מפני שהיא "בת יעקב" - רק נערה יהודיה. כאן חייבים ליטול את החרב, דרכו של עשיו. כאן מדובר בהצלח הטהרה והמוסר. שהרי הזלזול הזה יביא לחוסר רצון להכיר מעלת האומה ומעלותיה.

הסכמה פורמלית

שכם פונה אל האב ואל האחים: "הרבו עלי מאוד מהר ומתן" - התחייבות כספית של בעל לאשתו, ומתנות למשפחה. זה מוצג כאילו יש אופציה לסרב, אבל במשך כל המשא ומתן, דינה נמצאת בצינוק! כדפוס חייו המתאים להתנהגותו של רודן. יש כאן למעשה נסיון להוציא בדרך של רמאות, הסכמה פורמלית למעשה אלימות שכבר בוצע.

כל האמצעים נשרים

בני יעקב מדברים לפני יעקב, שהרי הם הולכים להגיד דבר שכידוע לא מתאים לכבוד והיושר היהודי. אבל מבחינתם, הם מוכנים לקבל את העונש. **המשך בעמוד 2 <**

זמני כולל 'בית יהודה' – 'מערת עדולם' (רח' המחترת 3)

19:00	הלכות שמירת הלשון	הלכות שמירת הלשון	הלכות שמירת הלשון	הלכות שמירת הלשון	שני	הלכות שמירת הלשון	הלכות שמירת הלשון	חמישי	הלכות שמירת הלשון	שישי	שבת
19:15	הלכות תפילה	הלכות תפילה	הלכות תפילה	הלכות תפילה	20:00 -הלכות תפילה	הלכות תפילה	הלכות תפילה	הלכות חנוכה	הלכות חנוכה	10:45 - שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	שיעור בבן איש חי עם המרא דאתרא, לאחר תפילת מנחה
21:00	ערבית	ערבית	ערבית	ערבית	ערבית	ערבית	ערבית	ערבית	ערבית	מוצ"ש	
	שיעור בדף היומי	שיעור בדף היומי	שיעור בדף היומי	שיעור בדף היומי	שיעור בדף היומי	שיעור בדף היומי	שיעור בדף היומי	שיעור בדף היומי	שיעור בדף היומי	בכל מוצ"ש השיעור בדף היומי בשעה 21:00	
21:25	שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	שיעור בדף היומי - מסכת בבא קמא	22:10 - שיעור מיוחד בספר מלכים. עד 23:15.	ניתן להקדיש את השיעורים להצלחה, לרפואה או לע"נ

המצפון שלהם שקט כיוון שהוא "טימא את דינה אחותם". האחים רוצים להציל אותה מצפורניו, קודם לכל דבריו. ומבחינתם כל האמצעים כשרים. הם מציעים את ההצעה שעליה יכולות להיות שתי תגובות, לסרב - ובזה ימצאו אמתלא לסרב להצעת הנשיא. או שהצעתם תתקבל - ואז בהיותם כואבים ישחררו את אחותם. זו המטרה כעת.

"עכרתם אותי!"

אנשי שכם נימולים. וההמשך ידוע, שמעון ולוי נכנסים והורגים ללא הבחנה בין צדיק לרשע. צריך לדעת שאילו הרגו את שכם וחמור בלבד, ודאי שהיו צודקים והדין עימם. אך הבעיה שכאן לא חסו על אנשים חסרי הגנה. הם בעצם החילו את הדין שמגיע לאדוני הארץ, על כל יושביה. ולזה אין כל הצדקה (יש שהסבירו שכל אנשי שכם התחייבו מיתה, על שתיקתם). לכן אומר יעקב: "עכרתם אותי!" - היו לנו שם טוב וכבוד בעיני כל סובבנו, ועכרתם אותם. ואין כאן חכמה, שאנחנו המעט והעמים שסביבנו עתידים לקום עלינו.

תשובת האחים

תשובת האחים: "הכוונה יעשה את אחותינו!" - כאן הם מגלים את כל נימוקם. שכם התנהג כך רק בגלל שהיא יהודיה, זרה ועזובה. זה מה שעורר את הבנים

יְשַׁמַּע חֶכֶם וַיֹּסֵף לָקַח

הרב הראל יעקב הי"ו

להבין שישנם רגעים שמשפחת יעקב צריכה לאחוז בחרב כדי להגן על כבוד וטוהר. האחים ידעו שאין כאן חכמה. המטרה הייתה להפיל אימתם על הבריות, שלא יעייזו אחרים לעשות כדבר הזה. בנות יעקב לא תהיינה הפקר. והם הרחיקו לכת בהריגת צדיקים עם הרשעים.

מניעים טהורים

לדורות הבאים, אנחנו רואים שנפש עמנו סולדת משפיכות דמים, אבל זה לא מחלישות רוח או מורך לב. אנחנו גם יכולים להניף את החרב ולהיות "צמאי דם", אם צריך. זה לא דרכנו. הגורל שהעניק לנו הבורא, להיות הרך והרחמן שבאומות. הנימוק שהניע את שמעון ולוי, והמטרה ששאפו אליה, היו קדושים ומוצדקים. גם אם אנו מגנים את הדרך. כפי שאומר יעקב בסוף ימיו (פרשת ויחי): "שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרותיהם. בסודם אל תבוא נפשי ובקהלם אל תחד כבודי" יעקב אבינו מקלל את שיטת הפעולה הקשה שבה נקטו, אבל מברך את המניעים ואת הרוח. ולכן הוא אומר: "אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל" - יעקב פוגע להם בכוחניות, על ידי שמפזר אותם - את לוי מפזר בכל הארץ, ואת שמעון שם כמובלעת בנחלת יהודה. חז"ל אומרים (ביצה כה). 'ישראל עזים שבאומות' - נבחרנו לא להיות אומה נכנעת, אלא להפך, ורק כך נוכל להביא גאולה לעולם, אכ"ר. ■

הרב הראל יעקב הי"ו

שכל העולם משבחים ומפארים את הגויים ומבזים את עם ישראל, וכן בתוכינו המפארים את עמי הארצות ומחללי השבת ומבזים (ר"ל) את לומדי התורה, ויוצאים על כל הקדוש לעם ישראל. ומביאים ומחדירים דעות כוזבות ומקולקלות המבוות אלפי שנים של דרכו של העם הנבחר של עסק התורה ולימוד והחזקת תלמידים הלומדים תתורה. ומאמרי חז"ל מלאים וגדושים בהצוייו הקדוש לשמור על לומדי התורה, שכן תלמיד חכם פטור ממיסים וכו' אך בדורנו שהאמת נעדרת רבו של עשו הרשע שולט ומטיל מיסים כבדים על לומדי התורה ומסיט את כל עפ ישראל כנגדם (השם יצילנו).

לכן החכם יברח מהדיעות הכוזבות האלו וכמו שאמר שלמה המלך ”שִׁמְעוּ חֻכָּם וַיֹּסֵף לָקַח וַנְבָנוּ תְחִלְּבֹלוֹת יִקְנֶה” ויקנה לו תחבולות איך לברוח מרבו של עשו ובראשו התקשורת שממלא לעולם את הראש ברדיפה אחר התורה הקדושה ולומדיה. כי האמת היא הפוכה כמו שאומר דוד המלך ע"ה ”תִּתְּצְבוּ מִלְכֵי אֶרֶץ יִרוּשָׁלַיִם נֹסְדֹד יָחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ וכו' יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁתַּק ה' יִלְעַג לָמוֹ”.

יהי רצון שנוכה לדבוק בתלמידי חכמים ובתורתנו הקדושה ונוכה למשיח צידקנו ולגאולה השלימה בבאכ"ר, שבת שלום ומבורך. ■

> המשך מעמוד 1 - **מהלכות חנוכה (חלק שינ): סדר התפילות בחנוכה**

השבוע, חצי קדיש. והמפטיר קורא בספר שני בחנוכת הנשיאים מעניין היום, חצי קדיש ומפטיר "דני ושמחי" (זכריה ב'). (לבני אשכנז חצי קדיש לפני מפטיר). ואם חלו שתי שבתות בחנוכה עושים כסדר דלעיל ובשבת ראשונה מפטירים "דני ושמחי" ובשניה "ויעש חירום". לאחרי קריאת התורה אומרים "אשרי" ומחזירים ספרי התורה למקומם, חצי קדיש, מוסף, וגמר תפילה כשאר השבתות.

מנהג פשוט אצל בני ספרד ועדות המזרח, שלא לומר "במה מדליקין" בשבת של חנוכה, וכן כתב מרן בשולחנו הטהור (או"ח סימן ע"ד סעיף ב'). מהטעם של פיסול שמנים שפסולים בשבת ומותרים בחנוכה.

ז. בשבת ר"ח והנוכה: מתפללים כשאר השבתות, ואומרים "יעלה ויבוא" בעבודה,

הלכה למעשה | הרב איתמר לוי

דיני אבלות בחנוכה

למחלוקת. כף החיים תר"ע ס"ק כב.

עלייה לבית העלמין ביארצייט: אין הולכים לבית הקברות בחנוכה, ומי שיש לו יארצייט בתוך ימי החנוכה, ילך קודם חנוכה. אבל הולכים להשתטח על קברות הצדיקים בחנוכה. בן איש חי יושב כב. כה"ח כב.

הדלקת נרות אבל: אבלים בימי השבעה מדליקים נרות חנוכה כרגיל וכלשון הגמרא בסוכה (כה): 'אבל חייב בכל המצוות כולם'. וגם ביום הראשון שמברכים 'שהחיינו', האבל מדליק ומברך ברכה זו. כל זה בביתו, אבל לא בבית כנסת, שם הרבים מצויים ויש בזה שמחה יתירה ולכן שם לא יברך ביום הראשון.

לגבי אונן: אונן (שעדיין לא נקבר מתו) פטור מכל המצוות, שהרי הוא עסוק במצוות "כי קבור תקברנו ביום ההוא". ולכן העוסק במצווה פטור מן המצווה. וכפי שידוע, אונן לא מניח תפילין, לא מברך ברכות וכו'. וישנה מחלוקת לגבי הדלקת נרות חנוכה. כמובן, אם אשתו בבית, היא תדליק בברכה. אבל כשאין לו אישה נחלקו. ולמסקנה ימנה שליח שידליק בשבילו בלי ברכה. ■

סיפור לשבת | עמרם פרץ

אשת חיל | הגב' אסנת יעקב

וברכו שהלידה תהיה בשעה טובה ומוצלחת. ראש הישיבה קיבל את הברכה, נכנס לבית המדרש, ישב וקרא פרקי תהילים בדמעות ובדבקות. כעבור שעתיים, ספרו לצדיק כי האורח שבא לבקש ברכה יושב כל העת בבית המדרש בעודו שקוע בתפילה. ציווה הצדיק לקרוא לו אליו, "למה אדמו פניך מבכי?" שאל אותו הצדיק בשעה שהתייצב מולו. "כבר לפני שעתיים, ילדה בתך תאומים בריאים ושלמים. עליך לשמוח!" בישר לו הצדיק. האב מיהר לעזוב את חדרו הקדוש לעבר מכשיר הטלפון הקרוב. ברגע שנוצר הקשר עם בני משפחתו- פרצה קריאת "מזל טוב" מעברו השני של הקו. מסתבר שבמשך שעתיים, ניסו בני משפחתו של הסב המאושר להשיג בטלפון, אך לשווא, שכן הוא שהה בכל אותו זמן בבית הכנסת. שאל האיש את יקיריו - "באיו שעה היתה לידת התאומים?" - "בשעה אחת ארבעים וחמש שעון ישראל" באה התשובה שהותירה שוב את ראש הישיבה בהלם אדיר. היתה זו בדיוק השעה בה הניח "הבאבא סאלי" את שתי ידיו על ראשו ובירך את בתו, בתום סעודת ראש חודש. ■

פינת הלשון | ר' אלעד אליהו

אשת חיל | הגב' אסנת יעקב

מש"ה מוציא וכל"ב מכניס:

ישנן שבע מילים בכל התנ"ך יוצאות מהכלל שבהם האות אל"ף יוצאת במבטא למרות שלפניה ישנן אותיות השימוש וכל"ב, ואלו הן: "לְאֲדוֹנָיִקָּהּ לַמֶּלֶךְ מִצְרַיִם" (בראשית מ',א), "וַיֵּאדוֹנִי הָאֲדוֹנִים" (דברים י"ז), "וַיֵּאדוֹנִינוּ דוֹד לֹא יָדַע" (מלכים א'-א,י"א), "הָאוֹמְרוֹת לְאֲדוֹנֵיהֶם הַבִּיאָה וּנְשֵׂתָה" (עמוס ד',א), "וַיֵּאדוֹנֶנּוּ מִכָּל אֲלֻקִּים" (תהלים קל"ה,ה), "לְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים" (תהלים קל"ג,ג), "כי קדוש היום לְאֲדוֹנֵינוּ" (נחמיה ח',י). ■

מש"ה מוציא- אם יבוא לפני שם השם אותיות השימוש- מש"ה, מבטאים את האל"ף של שם השם (כלומר, האל"ף נשמעת בדיבור), למשל: "מא-דני מצעדי גבר", "אשרי העם שא-דני אלקיו", "ויתן לך האלקים".

וכל"ב מכניס- אם יבוא לפני שם השם ב"ה אותיות השימוש וכל"ב, מדלגים על האות אל"ף ולא מבטאים אותה כלל (כלומר, היא לא נשמעת בדיבור). לדוגמא: "וא-דני בהיכל קדשו", "אין קדוש כא-דני", "הודו לא-דני", "ויבטחו בא-דני".

לַעֲנֵנ עוֹר זֹאֲרָאִין
דרמון ז"ל

לַעֲנֵנ תְּמֹר לַוֵּי בַת
רחל ז"ל

לַעֲנֵנ דּוֹרֵית עֵמוּס
בת מרים ז"ל

לַעֲנֵנ נִפְתָּלִי כָּהֵן
בר אמימה ז"ל

לַעֲנֵנ סֵרַח יִחְזַקְאֵל
בת הכיבה ז"ל

לַעֲנֵנ חֲנַיְה בַר חֲנָה
ז"ל

לַעֲנֵנ יוֹסֵף אוֹחַנָּה
בן חנה ז"ל

לַעֲנֵנ אֶסְתֵּר דָּגָן בַּת
זוהרה ז"ל

לַעֲנֵנ דּוֹד בְּרוּךְ
קקון בן מוזל הי"ד